

4x blíž

Milá Třináctko,

naš sbor tento rok slaví 18. narozeniny. Z nedávno narozeného dítěte se stává dospívající a jak to tak v tomto věku bývá, hledá jak dál. Když se dívám zpět, převládá se mě hluboký pocit vděčnosti a zároveň zvláštního pocitu, že nad námi Pán Bůh držel ochranou ruku. Několikrát stačilo tak málo a mohli jsme se rozdělit nebo podlehnout falešnému učení. Proč zrovna nás Pán Bůh ochránil, nevím... ale o to více jsem vděčný. Zároveň jsme mohli zažít i mnoho krásných věcí, mnohokrát jsme byli svědky nových narození, a to nejen fyzických, ale i narození do Boží rodiny.

Početní růst s sebou nese mnohé výzvy, se kterými jsme částečně počítali, zároveň dokud to či ono člověk neprožije, stejně více či méně teoretizuje. V současné době nás je okolo 200 dospělých, což v sobě logicky nese problém, že se nemůžeme znát. Proto přemýšlím nad tím, co nás spojuje, jaká je naše společná sborová identita a jak vytvářet příležitosti být spolu. Nebudu vyjmenovávat různé možnosti, jak být spolu na různých akcích. Chci přijít s následujícím nápadem, ke kterému vás chci pozvat.

Pojďme se společně v prvním měsíci tohoto školního roku spojit na modlitbách a při čtení stejných oddílů Písma, konkrétně knihou Filipským. Tato kniha má 4 kapitoly, každou kapitolu jsem rozdělil podle ideálu, který jsme si jako sbor kdysi určili: Být blíž Bohu, sobě navzájem a světu okolo nás. Od toho pak název tohoto modlitebního listu.

Byl bych rád, kdyby nás následující pasáže vedly ke společnému naplňování těchto ideálů a zároveň abychom jako sbor vykročili v následujícím školním roce stejným směrem. Navrhuji, abychom každé tři dny četli jednu kapitolu z epištoly Pavla Filipským a následně se zaměřili na pasáž, která se týká jednoho „blíž“ v kontextu našeho společenství. Čtěte pomalu, pozorně, nechte v sobě text pracovat. Doporučuji vždy přečíst celou kapitolu, byť každý den bude jiný důraz, navíc možná zažijete ještě úplně jiné oslovení. Zkončete vaše ztišení modlitbou, která je vždy naznačena na konci každé úvahy. Nejde o to mechanicky odříkat můj návrh modlitby. Zkuste být konkrétní, za něco děkujte, za něco prostě, přimlouvejte se za konkrétní lidi a konkrétní výzvy, o kterých v souvislosti s uvedenými oblastmi víte.

Filipským 1 | Blíž Bohu

Filipským 1: 1-2, 9-10

Žijeme v době, která je plná nepokoje. Doléhají na nás negativní zprávy, prožíváme utrpení druhých i vlastní, jsme znepokojeni mnoha okolnostmi. Zároveň nám naše doba poskytuje mnoho možností, o kterých se generacím před námi ani nezdálo. Jenže nejsme spokojenější. Jakkoliv jsme vděční za příznivé okolnosti a možnosti, nic z toho nám nemůžeme dát dary, o kterých píše Pavel na začátku listu do Filipis: Milost a pokoj. Tyto dvě hodnoty, které jsou základem pro náš vztah s Bohem, vedou k tomu, abychom „rozpoznali na čem záleží“. Rozpoznání nelze udělat uprostřed bláznivého kolotoče všedního života, je k němu třeba se zastavit a ptát se Boha, kam mám jít a zároveň kam jít nemám? Co ode mě chce a zároveň co ode mě nechce? Před touto otázkou pak stojíme nejen jako jednotlivci, ale i jako sbor... Kam se vydat? Kam jít? Kam nejít? Na čem záleží?

Meditace Být zasažen milostí neznamená, že se nám jednoduše daří lépe se ovládat v oblasti morálky, že lépe zápasíme se svými chybami a že máme lepší vztahy s jinými lidmi. Morální pokrok může být ovocem milosti, není to však milost sama. Milost nás zasahuje, když trpíme velkou bolestí a hlubokým neklidem. Zasahuje nás, když kráčíme temným údolím nesmyslného a prázdného života... Zasahuje nás, když už nedokážeme snést znechucení sebou samotným, svou lhostejností, slabostí a nepřátelstvím, když nás trápí, že nám chybí směr a vyrovnanost. V takové chvíli pronikne do naší temnoty paprsek světla. Jako kdyby nám nějaký hlas říkal, jsi přijat, jsi přijat tím, kdo je větší než ty... Nic nehledej, nic nepředváděj, jednoduše přijmi skutečnost, že jsi přijat. Pokud se nám něco takového stane, zakoušíme milost. Možná po takové zkušenosti nebudeme lepší, než jsme byli, možná nebudeme ani více věřit. Přesto se však všechno promění. (P. Tillich)

Modlitba *Pane, tváří v tvář novému školnímu roku tě prosíme, daruj nám svůj pokoj a milost. Dej ať pokoj a milost šíříme dál. Ukazuj nám, na čem záleží a dej nám odvahu podle toho žít. Dej nám i moudrost s odvahou říkat mnoha věcem v životě ne...*

Konkrétní modlitby kazatelé sboru a vikář, staršovstvo, nedělní bohoslužby, nové prostory

Filipským 1 | Blíž sobě

Filipským 1: 3–8

Přemýšlíme o tom, zda jít do nových prostor, naše stávající prostory jsou malé. Když se řekne církev, pak se mnoha lidem asociuje budova, kostel, modlitebna – tedy prostory. Na jednu stranu to dává smysl, na stranu druhou církev tvoří především její hlava, kterou je Kristus a pak vztahy. Málokdo uvěřil v Pána Boha, kvůli krásné architektuře nebo kvůli kázání. To vše má svůj smysl, ale lidé chodí do církve kvůli vztahům. Pokud ty fungují, pozvaní hledají další věci. Proč? Protože naše nejhlubší potřeba je být milován a zároveň milovat. Pavel se nestydí vyznat, že po Filipských „vroucně touží“. Neměla mu stačit Boží láska? Neměla, protože potřeboval i lásku svých bratří a sester. I když ho to táhlo k Bohu, nakonec napsal, že chce kvůli nim zůstat s nimi. Je nás hodně, ne všichni se známe, ale přes to nechceme rezignovat na snahu společně tvořit třináctkovou rodinu. Být zde jeden pro druhého, vzájemně se posilovat na cestě za Kristem, pomáhat si tam, kde to bude potřeba.

Meditace Láska vyžaduje, abych se naučil zaměřovat svou pozornost na potřeby těch, které miluji. Vyžaduje, abych se stal citlivým posluchačem. Čas od času bude láska požadovat, abych odložil své vlastní uspokojení na pozdější dobu a soustředil se na potřeby těch, které miluji. Budu muset druhému odkrýt své pocity a myšlenky, protože sebeodhalení je pro životnost lásky nezbytné. Stanu se zranitelným, protože láska mě otevře upřímným reakcím jiných, jimž jsem dovolil, aby pronikli mými hradbami. Láska strhne i ochranné zdi, které jsem vystavěl kolem svých citlivých míst. (J. Powell)

Modlitba *Pane, uč mě v tomto roce prokazovat lásku druhým. Ukaž mi, jak mohu tuto lásku konkrétně prokazovat i na Třináctce. Prosím tě, ať je Třináctka místem, kde se lidé mají rádi a dej, ať k tomu mohu konkrétním způsobem přispět i já.*

Konkrétní modlitby skupinky, manželství, senioři našeho sboru

Filipským 1 | Blíž světu kolem nás

Filipským 1: 12–20

Komunita okolo našeho sboru je početně větší, než v řadě měst v naší zemi a neustále se rozrůstá. I tato skutečnost nás zavazuje k tomu, abychom byli pro naše sídliště svědectvím. Církev, do které nepřichází noví lidé, je nemocná. Nemůžeme „naprogramovat“ znovuzrození, to je věc Pána Boha, ale může společně tvořit společenství, které je otevřeno novým lidem, které nemyslí jen nebo především na to, jak uspokojit sebe sama, které průběžně pracuje na tom, aby se nezačalo zakřivovat do sebe. Pavel v tomto textu neříká, že je dobře, když se Kristus zvěstuje s postranními úmysly, ale že je zásadní, když se zvěstuje. Na tomto chceme společně pracovat a společně hledat způsoby, jak druhým svědčit o víře v Ježíše.

Meditace Církev a teologie, která zapomíná nebo zapírá misijní poslání věřících jako poslů spasení ve světě ohroženém katastrofou, zříká se i svých základů, a tím sama kapituluje.
P. Černý

Modlitba *Prosíme za Prahu 13 a za to, aby Tě mnoho lidí na tomto sídlišti našlo. Prosíme, aby náš sbor dokázal najít způsoby, jak jim evangelium přinášet. Nedovol nám soustředit se jen na sebe a na naše potřeby. Prosíme Tě, ať jsme sborem, který dokáže mezi sebe přijímat lidi hledající a trpící. Ukaž mi, jak k tomu mohu přispět konkrétně i já.*

Konkrétní modlitby Rybičky, cvičení seniorů, založení stanice na Dobříši

Filipským 2 | Blíž Bohu

Filipským 2: 5-11

V tomto textu je šest sestupných „schodů“, které ukazují na Ježíšovo ponížení, končící smrtí na kříži. Zároveň skrze ponížení Bůh Ježíše vyvýšil, abychom se před ním společně sklonili a vyznávali Ježíše jako svého Pána. Každý člověk, ať věří nebo ne, má ve svém životě nějakého pána, někoho nebo něco, kdo nebo co ho vede a směřuje. Hlasů, které se uchází o naši pozornost a které nám nabízejí vedení, je tolik. A právě o to nepřeslechnout Boží hlas, který je jemný a tichý, jde. Ježíš se k nám nebude vlamovat silou, ale tak, jak je popsáno v tomto textu. Jako služebník, jemně, nenásilně a tiše. Spolu s ostatními chceme jeho hlasu naslouchat a společně ho poznávat.

Meditace Znat Ježíšovo srdce a milovat jej, to je jedno a totéž. Znat Ježíšovo srdce znamená znát srdcem. Jestliže žijeme ve světě s tímto poznáním, nemůžeme než přinášet uzdravení, smíření, nový život a naději všude, kam přijdeme. Touha být důležitým a úspěšným se postupně ztratí a naší jedinou touhou bude říkat celou svou bytostí našim bratřím a sestrám v lidském pokolení: Jsi milován. Není žádný důvod ke strachu. V lásce Bůh utvořil tvoje nejnvtěnější já a utkal tě v životě matky." (H. Nouwen)

Modlitba *Prosíme, abychom v tomto školním dokázali poznat Tvůj hlas a abychom byli blízko Tvému srdci. Prosíme Tě, aby k tomu mohl přispívat i náš sbor a každý z nás.*

Konkrétní modlitby vedoucí služeb (besídka, Savana, Robinson, mládež, Meziprostor),

Filipským 2 | Blíž sobě

Filipským 2: 1–4

Jednota je nesmírně křehká a vlastně neobvyklá věc. Tuto skutečnost Pavel velmi dobře znal a měl s ní jak dobré, tak i špatné zkušenosti. Proto úpěnlivě prosí Filipské, aby usilovali o jednotu a aby se nedali ovládnout vlastnostmi, které jednotu ničí, jako jsou ctižádost a ješitnost. Proti nim staví pokoru a přemýšlení nad tím, co slouží druhým. Jedná se o postoj ne co mohu od druhých získat, ale co jim mohu dát, čím je mohu obohatit, jak jim mohu být užitečný. Zároveň jednota je něco, o co se s Boží pomocí musíme snažit, co nám nepadne z nebe. Jako sbor jsme hodně různí, na leccos máme jiné názory, k leccemu zaujímáme jiné postoje a něco musíme překousnout. Zásadní ale je, že nás spojuje společná touha následovat Krista.

Meditace Miluji tuto církev, pulzující, hřešící Boží lid. Miluji ho vášnivě a bolestně. Proč? Přes všechnu někdy nesnášenlivost zde zakouším obecenství lásky a dýchám zde vzduch svobody. Přes některé instituční překážky zde nacházím rozumnou tradici. Přes všechno neporozumění v oblasti sexu zde nacházím vykoupení těla. V tomto nelidském světě se zde setkávám se slzami soucitu. Svět je chmurný a chybí mu humor, zde se těším z bohaté radosti a zemitého smíchu. Uprostřed smrti slyším úžasný důraz na život. Přes všechny chyby zde vnímám reálnou přítomnost Kristovu.“ (M. Manning)

Modlitba *Pane, prosím Tě zachovej mezi námi jednotu. Uč nás přijímat se, potlačit svoji ješitnost a ctižádost. Uč nás vidět svět očima druhých. Děkujeme Ti za to, co jsme na Třináctce mohli přijmout a prosíme Tě, uč nás být pro druhé oporou.*

Konkrétní modlitby Kána – program pro manžele, poradenské centrum

Filipským 2 | Blíž světu kolem nás

Filipským 2: 13–15

Pavel se o tehdejší světě nedělal iluze. Slova „pokřivené a zvrácené pokolení“ jsou hodně expresivní. Zároveň ale používá slovo „uprostřed“. Naše místo je v tomto světě. Většina z nás nemá dar evangelizace, ale každý křesťan je povolán být svědkem. Pokud se budeme držet obrazu světla, pak každý z nás má odrážet Krista. Většina hledajících lidí se s evangeliem nesetká tak, že je osvítil určitý text z Bible, ale že se setká s nějakým křesťanem, na kterého si „posvítí“, tedy pozná ho blíže a jeho život, hodnoty, postoje jsou natolik inspirující, že dotyčného vedou ke zdroji těchto vlastností, kterým je Kristus. Pavel ukazuje na to, že nejsilnějším svědectvím o Kristu je náš proměněný život, konkrétně zde popsán jako bezúhonnost a ryzost. Jenže ten si „nevycucáme z prstu“, k němu potřebujeme vnitřní proměnu srdce. Zároveň by nás slova o svítících hvězdách mohla inspirovat k modlitbám, aby i náš sbor byl jednou z hvězd, které svítí na našem sídlišti.

Meditace Když konáš dobro, řeknou o tobě, že to konáš se sobeckými záměry. Dobro, které dnes vykonáš, bude možná zítra zapomenuto. To nevadí, konej dál dobro. Počestnost a upřímnost tě činí zranitelnou bytostí. To nevadí, buď prostě počestným a upřímným člověkem. To, co zbuduješ, může být zničeno. To nevadí, buduj. Lidé, kterým jsi pomohl, ti možná nebudou vděční. To nevadí, pomáhej jim. Dávej světu to nejlepší ze sebe, a možná tě za to nakopnou. To nevadí, dávej stále to nejlepší ze sebe. (Matka Tereza)

Modlitba *Pane, prosíme Tě, aby náš život byl svědectvím o Tobě. Aby skrze nás lidé poznali Tebe. Prosíme Tě, aby toto platilo i o našem sboru.*

Konkrétní modlitby Atleti v Akci, služba studentům v rámci Hlasu pro Krista, Quest – program pro hledající, který rozjela mládež

Filipským 3 | Blíž Bohu

Filipským 3: 1–9

Je mnoho - slovy Pavla „vnějších věcí, na které můžeme spoléhat“. Může to být majetek, prestiž, zdraví, schopnosti atd. Žádná z nich není sama o sobě zlá, zlou se stává, když na ní postavíme svůj život. Nejde o to žít cíleně v jakési askezi, ale pod otázkou, co nebo spíše kdo je pro nás nejdůležitější a tím poměřovat vše další. Pavel píše, že když poznal Krista, vše ostatní v porovnání s Ním zbledlo. A právě pomoci druhým v poznání Krista je smyslem existence církve. Chceme, aby v našem sboru byl Kristus zpřítomňovaný nejen skrze kázání, ale skrze vše, co děláme, jak se k sobě chováme, jak o sobě mluvíme, jak hospodaříme s penězi, jak vychováváme děti, jak společně dokážeme sloužit druhým, atd. Zároveň chceme, aby se toto nastavení promítalo i do našich každodenních životů, zápasů a našeho životního stylu. Společenství, kde je přítomný Kristus, se vyznačuje tím, že se před sebou lidé nemusí přetvařovat a na něco si hrát, protože se cítí jeden vedle druhého bezpečně.

Meditace „Chystali jsme se k modlitbě. Přivykl jsem si rychlému tempu, v němž Američané vše dělají, ale zde se všichni pohybovali nezvykle klidně a pomalu. Děkoval jsem Stvořiteli, že mě dovedl do tohoto pokoje, zatímco se ostatní svět topil v nenávisti a zločineckých teoriích. Tady stáří neznamenal hanbu. Tady se nikdo nechlubil svou sexuální zdatností ani tím, kolik toho dokáže vypít. Nikdo si zde nebarvil vlasy, nepředstíral, že je „o osmdesát let mladší“, a neužíval jiné banality, které můžeme slyšet od světských starců. Až do onoho dne jsem byl čtenářem knih, časopisů a novin. Často jsem cítil, že to, co čtu, je smrtelně jedovaté. Všechno, co jsem četl, se týkalo jediného tématu: světu vždy vládla a vládnout bude síla a přetvářka a nedá se s tím nic dělat. Najednou jsem se slyšel, jak odříkávám slova plná posvátného optimismu. Místo, abych den začínal se zprávami o krádežích a vraždách, chtíči obscenitě a pomstě, vstával jsem se slovy o spravedlnosti a svatosti, o Bohu, který lidem zaručil pochopení a který přivede k životu mrtvé. Zjistil jsem, že nemusím den začínat polykáním jedu“. (I. Singer, Kajcíník)

Modlitba *Prosíme Tě, aby lidé na Třináctce vnímali Krista, abychom dokázali Krista zvěstovat, a to jak slovy, tak životem. Prosíme Tě, aby Kristus byl tím, na koho se učíme spoléhat a o koho se dokážeme opírat. Dej, ať si v tom jsme vzájemnou oporou. Nauč nás dokázat se zastavit uprostřed běhu všedních dní a být s Tebou.*

Konkrétní modlitby nedělní bohoslužby, akce mužů a žen, Táto dáš to

Filipským 3 | Blíž sobě

Filipským 3: 10–16

Pavel přirovnává svoji cestu za Kristem k běhu. Vypozoroval jsem, že z nějakého důvodu vždy běžím rychleji, když okolo mě běží další běžci, než když běžím sám. Stejně platí i o běhu za Kristem. Vzájemně se potřebujeme, pokud poběžíme sami, bude to úmorné. V této souvislosti si procházím kartotéku, a vidím ty, kdo mezi nás chodili, slovy dnešního čtení - běželi s námi, ale časem ztratili zájem o víru a Pána Boha. Za každým odchodem je nějaký příběh, některý znám, některý nikoliv. Je skutečností, že jak naše sborová rodina roste, je někdy těžké se do ní dostat a někdy to vede i k odchodu. Někdy neumíme oslovit „cizince mezi námi“, někdy ho ani pozdravit. Je nám dobře s našimi nejbližšími a nechce se nám překračovat vztahovou komfortní zónu. Toto je nebezpečí našeho - být blíž sobě. Někdy to je tak moc blízko, že už není místo pro další. Chce se nám běžet jen s přáteli...

Meditace „Lidé říkají, že nechtějí chodit do církve. Chtějí tím však říct, že nechtějí být součástí nějaké instituce. Byli by rádi součástí rodiny.“ (R. Warren)

Modlitba *Děkujeme Ti, že na náš běh nemusíme být sami, že nám dáváš další bratry a sestry. Zároveň Tě prosíme, abychom se neuzavírali do sebe sama, netvořili neprostupný kruh, v kterém nejsou další vítáni. Dej nám odvahu a vůli překračovat svůj komfort a oslovovat nové lidi, kteří mezi nás přicházejí nebo kteří mezi nám jsou a které neznáme.*

Konkrétní modlitby Stali jsme se vícegeneračním sborem, proto se modleme za jednotlivé generace ve sboru, modlete se za své rodiče, děti, vnoučata. Za jinou generaci, než je ta vaše.

Filipským 3 | Blíž světu kolem nás

Filipským 3: 17–19

Pavel neměl o světě ve kterém žil iluze. Stejně tak dokázal na dnešní dobu „nekorektně“ hovořit o některých lidech. Nemluvil zle, ale pravdivě. Zároveň ho to ale nevedlo k tomu, aby jim nezvěstoval evangelium nebo aby se jich stranil. Jen věděl, že potřebují poznat pravého Boha, jinak se jim stane bohem něco jiného. Každý něčemu důvěřuje a řečeno náboženským jazykem, každý má nějakého boha nebo bohy. Pavlův vztah k nevěřícím je vyjádřen slovem pláč. Nebyli mu lhostejní a uvědomoval si, že to nejlepší, co jim může nabídnout, je evangelium. Zároveň přinášet evangelium je smyslem existence církve. Víme to, ale je třeba si toto připomínat.

Meditace Protože zeď církve je víra a láska Ježíše Krista, není církev nějakým bunkrem nebo uzavřenou pevností, nýbrž otevřeným městem. Věřit vždy také znamená: s Ježíšem Kristem vyjít ven, nebát se chaosu, neboť on je ten silnější. On vyšel ven a my ho následujeme, pokud děláme totéž. Věřit znamená vyjít zpoza zdí a budovat uprostřed světa chaosu v síle Ježíše Krista prostor víry a prostor lásky. Pán vyšel ven – to je znamení jeho síly. Ježíš je „ten silnější“. Není už žádné moci, která by mu mohla vzdorovat, žádného místa, kde by nebyl. Volá nás, abychom se s ním odvážili na tuto cestu; neboť tam, kde je víra a láska, tam je on, tam je moc míru, jež překonává nicotu a smrt. (J. Ratzinger)

Modlitba *Prosíme za to, abychom byli sborem, který je srozumitelný hledajícím. Děkujeme za každého, kdo se mezi námi mohl s Tebou setkat a odevzdat Ti svůj život.*

Konkrétní modlitby Prosme za děti a mladou generaci, konkrétně aby se nikdo z nich neztratil Pánu Bohu, a abychom jim ve sboru dokázali srozumitelně předávat evangelium.

Filipským 4 | Blíž Bohu

Filipským 4: 1-7

Jedním z důsledků přebývání v Boží blízkosti je radost a mírnost. V době nejrůznějších sociálních platforem se může zdát, že jsme obklopeni radostnými lidmi. Jsou za námi prázdniny, a tak jste možná zaznamenali řadu radostných selfie od moře, z hor, z krásných destinací, nebo fotek, kde se za ramena drželi rodiče se šťastnými dětmi nebo různí přátelé. Je skvělé, když tyto věci někdo může čas od času prožívat, zároveň ale víme, že nic z toho nám nemůže dát trvalou radost, ale spíše krátké osvěžení. Další vlastností, kterou Pavel popisuje, je mírnost, některé překlady mají vlídnost, jiné snášenlivost nebo tolerance. Společným jmenovatelem této vlastnosti pak je ochota vnímat potřeby druhého, naslouchat mu a snášet ho. Nic z toho nám není vlastní a stejně jako u radosti potřebujeme, aby v nás k tomu proměnil Pán Bůh.

Meditace To se to řekne! Jak se mám ale radovat, když rodinou vládne chřipka? Když se v práci kupí potíže? Když máme doma zase jak v ponorce? Když se finančně nedaří? Když Apoštol Pavel psal list Filipským (ze kterého jsou výše uvedené citáty), nebyl zrovna v záviděníhodné situaci. Seděl ve vězení, zbitý, spoutaný, s nohama v kládě. Před sebou dost nejasné vyhlídky. A kromě toho mu dělaly starosti zprávy z církevních obcí, které založil. A je bezmocný! A poněvadž Pavel nebyl superman, vnucuje se myšlenka, že musí existovat radost, která nezávisí na vnějších okolnostech. Radost v Bohu, kterou svět nemůže dát, ale ani vzít. (V. Kodet)

Modlitba *Pane, ať bude tento školní rok jakýkoliv, dej, ať se učím radovat se především z Tebe, z Tvójí lásky a blízkosti. Jsou mnohé věci, které mě znepokojují, prosím ale, ať nade mnou obavy nezískají moc.*

Konkrétní modlitby Prosme za moudrost jak dál v našem sboru, co dělat a co nedělat, kam a jak se každý z nás může podle svých možností a obdarování zapojit.

Filipským 4 | Blíž sobě

Filipským 4: 8–14

Pavel otevřeně vyznává, že je rád, že Filipští o něj projevili péči a tu i konkrétně vyjádřili. Píše, že si vystačí i s málem, stejně tak s dostatkem, co ho ale těšilo, byl konkrétní projev lásky. Někdy je těžké dávat, ale stejně tak může být pro někoho těžké přijímat. U prvního může být důvodem nedostatek ale i lakota, u druhého pak hrdost a strach, abych nezůstal někomu něco dlužný. Je důležité, abychom se učili jak štědrosti, tak přijetí nabízené pomoci. Zároveň nám tento oddíl dává lekci, co to znamená být spokojený. Ono tajemství je skryto ve slovech „s tím, co mám“, nikoliv budu spokojený až s tím, co bych mohl mít, ale s tím, co mám.

Meditace Často je pro nás lehčí milovat než nechat se milovat: jestliže my něco děláme, jestliže my dáváme, těší nás to, máme pocit, že jsem užiteční! Ale nechat se milovat předpokládá, že souhlasíme, že nebudeme nic dělat, že nebudeme ničím. Naší prvořadou prací v modlitbě srdcem není myslet, obětovat nebo dělat něco pro Boha, ale nechat se jím milovat jako malé dítě. Dovolit Bohu těšit se z jeho lásky k nám. Je to těžké, neboť to od nás vyžaduje skálopevnou víru, že nás Bůh miluje. ...V opačném případě bude vždy pokřivený určitým farizeismem, kde na prvním místě nebude stát Bůh, ale my sami, naše aktivita, naše ctnost nebo něco jiného. (J. Philippe)

Modlitba *Pane dej, ať jsme štědrí a ať dokážeme dávat. Prosíme, ať dokážeme druhým konkrétně projevovat lásku, stejně tak ale lásku přijímat. Děkujeme Ti za ty, kdo nám lásku projevovali a projevují. Nauč nás spokojenosti s tím, co máme.*

Konkrétní modlitby Modleme se, jak můžeme konkrétně projevit štědrost ve vztahu ke sboru a k potřebným a poté tyto prosby převedme do reálných rozhodnutí.

Filipským 2 | Blíž světu kolem nás

Filipským 4: 15–23

Pavel v tomto oddíle připomíná další město, kam jde s evangeliem, konkrétně Tesaloniku. Děkuje, že ho na tuto misi Filipští zabezpečili. Zároveň připomíná i to, že byl v Makedonii. Jinými slovy - jeho svět byl větší než jen jedno město či země. Aby ale tuto svoji misi mohl naplnit, potřeboval církve. Jsem vděčný, že i naše uvažování je širší než jen potřeby našeho sboru. Proto dlouhodobě podporujeme misii v Indii a částečně i jeden romský sbor v severních Čechách. Sami pak přijímáme především od Johna Chestnuta, ale i jiných křesťanů z jiných zemí. Zároveň podporujeme i některé evangelizační projekty v naší zemi, například službu ve vězení, pomoc Ukrajině nebo školu Celým srdcem. Tímto se učíme vidět církve Božíma očima ve smyslu, že nejsme jen my a naše potřeby, ale i milióny bratří a sester po celém světě s nimiž tvoříme jedno Kristovo tělo.

Meditace Víra je ve skutečnosti předáváním toho, co jsme sami dostali, a člověk nejedná dobře, když ji chce mít jen pro sebe. Opravdu vnitřně pojímané křesťanství má dynamiku, má potřebu se sdílet. Našel jsem něco, jak co správně dělat - a tak si nemohu říci, to mi stačí. V tom okamžiku totiž už ničím tento nález. Je to tak, jako když má někdo velkou radost; musí to nějak vyslovit a sdílet, jinak to není pravá radost. Dynamika předávání je tedy součástí poslání, kterým Kristus pověřil své učedníky; právě tak jako pobídka k fantazii a odvaze, i s rizikem, že přitom o něco přijdu. Proto bychom se také neměli klidně usadit a říkat si, že přece žádné většinové zaslíbení a úspěch nepatří k Božím jménům. V církvi musí být vždycky určitý vnitřní neklid, že máme dar, který je určen pro lidstvo. Je ovšem také řečeno: "Posílám vás jako ovce mezi vlky", a "Budete pronásledováni." To znamená, že je nám předpověděno, že naše dílo bude mít vždycky také něco společného s osudem samého Krista. (J. Ratzinger)

Modlitba *Děkujeme Ti za naše spolubratry a spolusestry ve světě, děkujeme Ti za možnost podílet se na misii a diakonii mimo náš sbor. Prosíme Tě za otevřená srdce i peněženky.*

Konkrétní modlitby Indie, John, Ukrajina, vězeňská služba, škola Celým srdcem, romský sbor v Děčíně.